

робство за челоуѣка е да живѣе раскошно, а най голѣмо царство е да се труди челоуѣкъ. Още обаче, казваше това: „т. е. какъ, за да слугува челоуѣкъ на себе си и да глѣда конѣтъ си, да направи копието или шлемѣтъ си да лѣщѣтъ та е било, че щѣли да отвикнатъ рѣцѣтъ му отъ да попигне даже своето си нежно тѣло? А не знаете ли че короната на нашата побѣда е да направимъ сѣщото съ ония, които се побѣждаватъ? А отъ тогазъ и нататѣкъ още повече се вдаваше въ располаганието на станѣтъ си и на ловѣтъ, за то влострадаше, а често пѣкти бѣше въ голѣма опасностъ; тѣй щото еднѣжъ посланикътъ нареченъ Лаконъ, който бѣше дошелъ при Александра, когато уби единъ лъвъ му рече тѣй: „Твърдѣ добрѣ се подвизава Александре, противъ лъвѣтъ на царството.“ А онзи лъвъ Кратерий бѣше го вложилъ въ Делфи, като пригответи за лъвѣтъ и за кучетата по нѣколко мѣдни статуи, и за помощта, която дохождаше на Александра, който воюваше противъ лъвѣтъ. Едни отъ онѣзи статуи бѣше ги пригответилъ Лисиппъ а другитѣ Леохаръ ¹.

§. 41. Тѣй сѣщо Александръ като упражняваше себеси, наострваше още и приятелитѣ си за да бѣдатъ силни ратници и по тѣзи причина той падаше въ опасностъ. А приятелитѣ му по-

1) Единъ славенъ Атинеецъ, който приготвяваше статуи.